

1. ויגדל הילד ותבאנה לבתפרעה ויהילה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מדרהמים משיתהו: ויהיו בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם
בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישוען וישק את-צאנם:
ומשה היה רעה

2. ויבא אל-הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו בלבית אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה-נא ואראה את-המראה הגדל הזה מדוע לא-יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לדאות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הגני:

3. ויאמר אל-תקרב הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל-האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את-מכאוביו: ואוד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מידהארץ ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי והיבסי: ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי וגם ראיתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים: ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אוציא את-בני ישראל ממצרים: ויאמר כפי-איהי עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את-העם ממצרים: תעבדון את-האלהים על ההר הזה:

4. ויפגעו את-משה ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהים ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את-דיחננו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם להרגנו: וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתיני ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצילת את-עמך: ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגדיהם אשר-גררו בה: וגם ואני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם ואלאתי אתכם ברוח נטויה ובשפתים גדלים: ולקחתי אתכם ללעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:

5. וידבר משה בן ארבעי וישראל וקא שמעו את-משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
6. וידבר יהוה אל-משה לאמר: בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:
7. וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים:
8. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

9. היתה יודע שרץ היתה מפני צמא. ענף אתה, הרפיכו על כתפו והיה מהלך. אמר הקדוש ברוך הוא יש לך רחמים לנהג צאנו של פשר ודם קף, חייך אתה תרעה צאני ישראל. הוי ומשה היה רעה.
10. דבר אחר ומשה היה רעה. הך הוא דכתיב (משל ל ט) קל אמרת אלוה צרופה, אין הקדוש ברוך הוא נותן גדלה לאדם עד שבודקהו בדרך קטן ואחר כך מעלהו לגדלה. הרי לך שני גדולי עולם שקדקו הקדוש ברוך הוא בדרך קטן ונמצאו נאמנים והצלן לגדלה. בדרך לרוד בצאן ולא נהגם אלא בדרך להרחיקם מן הגזל, ישן אליאב אומר לרוד (ש"א י"ב) ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה בדרך, מלמד שהיה דוד מקים המשנה (ב"ב ט) אין מגדלים בהמה דקה בארץ ישראל

11. כמו שהכתיב והעמדתו הכניס י"י על לקיים. לטיב שמעתי את חלק בני ישראל, י הטחוקים: אשר מצרים מעבדים חסם ואזכר. רוחו הכניס, כי בכרית בין הכמרים למרתי לו וגם את הגוי אשר יעבדו דן לחי: (ו) לכן. ע"פ חוזה הסנועה: אמר לבני ישראל אני ה'. הנהמן בהכנתה: והאלהי חסכם. כי כן הכשתהו וזהו כי ילכו נרכוס גדול: סבלת מצרים. טורה משל: מצרים: (ה) שחתי את יד. הכיטיהי להכנס: בכסחי:

12. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

13. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

14. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

3. מנין יצו, למה נחלו ג'

1. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

2. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

3. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

4. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

5. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

6. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

7. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

8. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.

9. ויהי כי לא נכון לדבר כן עם הכנעני למה לא כללנו וראוי כיכ להענש על זה אך להיותו מוסר גופו וגם נשמתו עבור ישראל להלחם ולרחם עליהם כשליך נפשו מנגד ודבר קשות וכעית דברים וכזכות זה זכה למה שלא זכו האבות כי הם לא יכלו לעשות ככה כי לא עליהם ליצור להכנס על כן הם לא זכו כ"א להספקלרי של אל שזי ומרע"כ זכה להספקלרי של חני כו"ו, וכייוני וידבר חלקים אל משכ דבר קשות על שאמר למה כרעות וחזר ויאמר רכות חני כו"ו מעתה תזכר להספקלרי של חני כו"ו.